

Lekfullt på öppna ateljé i Sandnäset

Pingst har för många blivit synonymt med ateljébesök. NSD besökte Sandnäset utanför Luleå för att se och samtala om konst.

Öppna ateljé börjar bli en etablerad tradition i Norrbotten nu, då konstnärerna öppnar sina verkstäder och bjuder in publiken vid pingst. Den konstintresserade har kunnat åka till Kronan i Luleå, Boden, Orrbyn, Båtskärsnäs och andra platser i länet för att möta konstnärerna och samtala om konsten.

För egen del fick det bli Sandnäset den här gången, där Sara Edström, Erik Holmstedt, Birgitta Linhardt, Anja Persson, Mats Wikström, Ann-Kristin Källström och Jan K Persson ställde ut i Jette Andersens trädgård och den omgivande skogen.

Där kunde man bland annat se Anja Perssons stadsduvor i verket *Besök*, där duvorna omlokaliserats från det urbana till naturen och vi pratar om duvornas assimilering till det urbana. Men också om hur det verkar som att djur som tar sig in i staden får en lägre status för oss än om de befinner sig på tryggt avstånd i skogen. Vi gillar knappast råttor i staden, men kan fördrä dem i skogen och tycker att duvor är fina på landet, men en del betraktar dem som råttor med vingar när de bosatt sig i staden.

Lite längre bort i skogen har Sara Edström skapat en catwalk av en spång som ligger i skogen.

Tanken är att vi ska gå på parad som modeller med en tiara/rosett av betong på huvudet likt en skönhetsdrottning.

Efter en kort bit blir det nästan outhärdligt att ha betongklumpen på skallen och samtidigt hålla balansen på de glesa planken. Det smärta i hårbotten och till sist blir det omöjligt.

"Exakt så där känns det att vara tjej-ha stringtrosor och tiara", säger Sara Edström och skrattar.

Fast i botten vilar förstås ett allvar. Catwalken där i skogen

Stadsduvor på vift i naturen? I Anja Perssons verk "Besök" hamnar stadens duvor i skogen.

Anja Persson, Mats Wikström och Sara Edström framförde Mats Wikströms låt "Konstnär i Norrbotten".

är lite som livet – ett vingligt försök att hålla balans och värdighet, och om möjligt också vara snygg – eller i alla fall göra sig snygg. För sådan är ju normen.

Inne i Jette Andersens ateljé finns Erik Holmstedt. Han har återupptagit ett gammalt projekt som påbörjades i Japan. Då fotograferade han människor på en liten piedestal och några av bilderna hänger nu i ateljén. Man kan kanske kalla det för ett slags experiment i självrepresentation, där de som fotograferats själva väljer hur de framstäl-

ler sig. Någon gör V-t-tecknet, medan andra låter armarna hänga efter sidan i någon slags neutral posé.

Nu gör han om samma koncept med svenska modeller och vi som tittar in får ställa oss på hans piedestal mot den vita, neutrala väggen och försöka representera oss själva på bild.

Jette Andersen själv har placerat en vit arm på gräsmattan i verket *Platsens hjärta*. Den sticker upp som om någon vore begravd där under och från marken hörörs hjärtslag. Det är enkelt men effektivt – och nästan lite obehagligt att höra hjärtljuden

I Sara Edströms "Catwalk" fick besökarna prova att bära hennes diadem/rosett

och se gräset pulsera från högtalaren under marken. Men det väcker samtidigt associationer till vår relation till platsen och platsens egen själ.

På baksidan av ateljén hänger också ett antal målningar och målade

porlinsinstallriker. Det var på den här väggen som Mats Wikström sa "hej då" som bildkonstnär för något år sedan. Men nu säger han "hej" igen till konsten tillsammans med sonen Klas och Anja Perssons dotter Agnes.

Det påminner på många sätt om

av betong - en smärtsam symbol för människans fåfänga.

FOTO: PATRIK BOSTRÖM

det tyska 80-talsmålariet med sina kraftiga penseldrag och färgkrockar. Men Mats Wikström säger att han gillar det lite vilda som uppstått och mötet mellan konsten och den otuktade naturen.

Det är något som går igen i många av de verk som visas – rela-

tionen mellan människa och natur, eller mellan natur och konst. Till exempel i Jan K Perssons *Förbindelser* där trådar bokstavligen löper ut från hans målningar till det omgivande landskapet, som en konkretisering av konnotationen mellan måleri och natur, mel-

lan avbild och verklighet.

Och även om mycket det som visas under öppna ateljé i Sandnäset är lekfullt, så ställs också ett flertal angelägna frågor om relationen mellan oss, konsten och den omgivande naturen.

PATRIK BOSTRÖM